

Nr 101.

Av herr **Bergqvist**, om anslag till möblering av domkapitlets i Luleå nya lokaler.

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 27 oktober 1903 ställdes på sin tid till förfogande ett belopp av 3,500 kronor till anskaffande av möbler m. m. för domkapitlet i Luleå, vilket ämbetsverk den 1 januari 1904 trädde i verksamhet inom det då nyinrättade Luleå stift. Någon som helst förstärkning av det för nämnda belopp inköpta, synnerligen enkla möbelförrådet har sedermera icke ägt rum, om man fränser två målade furubord, en skrivstol och en telefonhylla, vilka efter avvecklingen av kristidens kommissioner överlämnats av statens centrala möbelförråd.

Genom Kungl. Maj:ts beslut den 2 maj 1924 anvisades åt domkapitlet högst 52,500 kronor för verkställande av vissa förändrings- och reparationsarbeten å biskopshuset i Luleå i syfte, bland annat, att, i huvudsaklig överensstämmelse med därtill upprättade ritningar, i biskopshuset inrymma jämväl lokaler för domkapitlet och bostad för dess vaktmästare. Dessa förändrings- och reparationsarbeten äro avsedda att begynna under april 1925 samt att vara avslutade i så god tid, vad domkapitlets lokaler beträffar, att domkapitlet kan i biskopshuset inflytta senast den 1 oktober 1925.

De nya lokalerna omfatta följande rum, nämligen: väntrum, sessionsrum, expeditionsrum med arkiv, skrivrum, biblioteksrum samt ett tjänsterum för biskopen och ett för konsistorienotarien, vilken sistnämnde hittills icke haft något särskilt tjänsterum. Domkapitlets nuvarande möbler förslå endast till möblering av sessionsrummet med det närliggande biblioteksrummet, expeditionsrummet med dess särskilda avdelningar för amanuensen och för vaktmästaren samt skrivrummet, där plats är avsedd att beredas för det fast anställda kvinnliga skrivbiträdet. Däremot saknas möbler för biskopens och konsistorienotariens rum samt för väntrummet, varjämte nya bokhyllor äro nödvändiga för sessionsrummet. En komplettering framstår fördenskull såsom nödvändig.

På grund härav anmodade domkapitlet länsarkitekten i länet Olof Lundgren, vilken erhållit i uppdrag att ombesörja byggnadsarbetet i biskopsgården, att upprätta förslag till uppmöblering av de nya lokalerna, därvid även samtliga gamla möbler skulle efter erforderlig uppsnyggning komma till användning.

Med anledning härav utarbetade Lundgren en promemoria över för domkapitlet behövliga möbler samt kostnadsberäkningar i ämnet, upptagande följande utgifter:

	Kronor
för nya möbler m. m. i biskopens rum	3,675
» » » m. m. i konsistorienotariens rum	2,900
» » inventarier m. m. i väntrummet	920
» » » i sessionssalen	2,200
» » » i övriga rum	580
» renovering av gamla möbler	600
oförutsedda utgifter c:a 10 %	1,125
	Summa 12,000

I förslaget ingår även kostnaderna för anskaffande av elektrisk belysningsarmatur — armaturen i domkapitlets nuvarande lokaler äges av hyresvärderna, Luleå stad — samt gardiner.

Den möbelutrustning, över vilken domkapitlet nu förfogar, är, såsom även måste framgå av storleken av det anslag, som på sin tid beviljats för ändamålet, av ytterst enkel beskaffenhet och torde vara den torftigaste, som någon rikets myndighet i motsvarande ställning får åtnöja sig med. Sessionsrummets bord och stolar äro visserligen av ek, men klädda endast med s. k. pegamoid av ganska undermålig beskaffenhet. De övriga möblerna äro med få undantag av betsad eller målad furu. Under de mer än 20 åren hava möblerna av lätt insedda skäl blivit rätt illa medfarna. Särskilt bära de bonade eller målade ytorna märken av långvarigt begagnande. Länsarkitekten anser dem emellertid alla kunna genom renovering göras fortfarande brukbara.

Kostnadsförslaget kan måhända förefalla väl dyrt, men understiger i varje fall enligt länsarkitektens uppgift den standard, som ansågs bära tillämpas, när länsstyrelsens i Luleå lokaler under år 1922 utvidgades och delvis försågos med nya möbler.

På grund härav och med hänsyn till önskvärdheten av att, när nu fullt ändamålsenliga lokaler omsider kunnat beredas domkapitlet att av domkapitlet under en obegränsad framtid innehavas, åt dessa lokaler förlänas även en i möjlig mån gedigen och hållbar möblering, torde ett anslag till ändamålet ej böra sättas till lägre belopp, än länsarkitekten föreslagit.

Domkapitlet hemställde i skrivelse den 15 oktober 1924, det Kungl. Maj:t täcktes åt domkapitlet bereda ett anslag av 12,000 kronor för uppmöblering i huvudsaklig överensstämmelse med oförmälda förslag av domkapitlets nya lokaler i biskopshuset. Denna framställning har emellertid icke upptagits i statsverkspropositionen, eftersom den inkom efter den för ingivande av riksdagspetita stadgade tid. Enligt vad jag inhämtat, hava yttranden över framställningen avgivits den 15 november 1924 av statskontoret och den 5 december 1924 av byggnadsstyrelsen. Statskontoret har därvid förklarat sig för

sin del intet hava att erinra mot den av domkapitlet framlagda kostnadsberäkningen i ämnet, slutande å 12,000 kronor, men har statskontoret — då med hänsyn till beloppets storlek några till Kungl. Maj:ts förfogande stående medel icke lämpligen torde kunna tagas i anspråk för ändamålet — ansett de erforderliga medlen böra äskas av riksdagen. Byggnadsstyrelsen har förklarat sig intet hava att erinra mot nådigt bifall till framställningen.

Under återopande av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte å 1925—1926 års stat bevilja ett anslag av 12,000 kronor för möblering i huvudsaklig överensstämmelse med av länsarkitekten Olof Lundgren utarbetat förslag av domkapitlets i Luleå nya lokaler i biskopshuset.

Stockholm den 22 januari 1925.

O. Bergqvist.
